

Întrebare

În biserică, în cea cu vitralii ogivale,
Sus la cor, în liniștea serii,
Ședeam la orgă în fața clapelor,
Sub bancă o sumedenie de pedale,
Așa cum se obișnuiește,
Cântam cu mâini și cu picioare,
Oarecum încercam să alerg neobosit,
Înfruntând pe Bach spre infinit.

La strădania mea din instrument răsună
O melodie alambicată ce te invită
Să meditezi. Ce căutăm noi în acest univers,
Cum te părăsește ziua de ieri, trecutul?
În negura vremii dispar multe,
Întrebi, ce-ți aduce viitorul?
Oare cât mai pot din răspuțeri să alerg,
O zi, un an sau și mai mult,
Dar știu, la infinit nicidecum,
Noi, cei de aici, cei ce avem un început,
Nu vom putea scăpa de un apus.

Când cade cortina, se va pune întrebarea
În viață, tu, oare ce ai făcut?

Andrei POGÁNY